

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
เรื่อง ค่าธรรมเนียมการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าธรรมเนียมการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์ ให้มีความเหมาะสม เพื่อให้การบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี มีความเป็นระบบ โปร่งใส และสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้ ไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระดับชุมชน อุตสาหกรรม และภาคธุรกิจ ตลอดจน การสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามข้อ ๖ ข้อ ๙ (๖) , (๑๑) และข้อ ๒๖ ของระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วยกองทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามข้อ ๖ และข้อ ๗ วรรคสอง ของระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วยรายได้และทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมติคณะกรรมการบริหารกองทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๑ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เรื่อง ค่าธรรมเนียมการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“เทคโนโลยีพร้อมใช้” หมายความว่า เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการที่ผ่าน การพัฒนาและทดสอบจนสามารถนำไปใช้ได้จริง

“การถ่ายทอดเทคโนโลยี” หมายถึง กระบวนการอนุญาต การโอนสิทธิ หรือการจัดทำสัญญา เพื่อนำเทคโนโลยีพร้อมใช้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือเชิงสังคม

“การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์” หมายถึง การนำเทคโนโลยีพร้อมใช้ไปสร้างรายได้หรือ ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ผ่านรูปแบบการอนุญาตใช้สิทธิ การร่วมลงทุน การจัดตั้งกิจการ หรือวิธีการอื่นใดที่ มหาวิทยาลัยกำหนด โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ

“ค่าธรรมเนียม” หมายถึง ค่าธรรมเนียมที่ได้จากการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์

“ผลประโยชน์” หมายถึง รายได้ ค่าตอบแทน หรือผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ อันเกิดจาก การคิดค่าธรรมเนียมการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีพร้อมใช้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือ เชิงสังคม

/ผู้ประดิษฐ์...

“ผู้ประดิษฐ์หรือผู้พัฒนา” หมายถึง บุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และหมายรวมถึงบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่ร่วมสร้างสรรค์เทคโนโลยีพร้อมใช้เป็นผลสำเร็จ

“การบริหารจัดการหรือการเจรจาต่อรองสิทธิ” หมายถึง กระบวนการสื่อสารระหว่างมหาวิทยาลัยกับ ผู้ประดิษฐ์หรือผู้พัฒนา และผู้ขอรับการถ่ายทอดหรือใช้ประโยชน์เทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์หรือเชิงสังคม ที่มีผลประโยชน์ทั้งร่วมกันและขัดแย้งกัน เพื่อแก้ไขปัญหา หาข้อตกลงที่ยอมรับได้ และนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีสำหรับทุกฝ่าย โดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข้อเสนอ และประนีประนอม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน เพื่อการคิดค่าธรรมเนียมการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์

ข้อ ๔ การคิดค่าธรรมเนียมการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์ ให้พิจารณาโดยประเมินจากปัจจัยที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) ระดับความพร้อมของเทคโนโลยี (TRL)
- (๒) ศักยภาพเชิงตลาดและความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจและการสร้างมูลค่าเพิ่ม
- (๔) ต้นทุนการวิจัยและพัฒนา รวมถึงค่าใช้จ่ายสนับสนุน
- (๕) ประโยชน์เชิงสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น
- (๖) ประโยชน์ทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อม (ถ้ามี)
- (๗) ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ประโยชน์

ข้อ ๕ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะทำงานหรือคณะกรรมการประเมินการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี ด้านการตลาด ด้านกฎหมาย และบุคลากรของมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการคิดค่าธรรมเนียมการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์ตามประกาศนี้

ให้สถาบันวิจัยและพัฒนาเสนอชื่อเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการตามความเหมาะสม ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในคณะทำงานหรือคณะกรรมการประเมินการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์

ข้อ ๖ การบริหารจัดการหรือการเจรจาต่อรองสิทธิ เพื่อการคิดค่าธรรมเนียมการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์ ต้องดำเนินการด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม และคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของมหาวิทยาลัย สังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ข้อ ๗ ค่าธรรมเนียมการนำเทคโนโลยีพร้อมใช้ไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ประกอบด้วยรูปแบบดังนี้

- (๑) การอนุญาตให้ใช้สิทธิ (Licensing)
- (๒) การโอนสิทธิ (Assignment)
- (๓) รูปแบบอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ การทำสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงในการนำเทคโนโลยีพร้อมใช้ไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ตามประกาศนี้ ให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร และมีการกำหนดสิทธิ หน้าที่ และเงื่อนไขของคู่สัญญาให้อย่างชัดเจนตามที่กฎหมายกำหนด

/ข้อ ๙ ผลประโยชน์...

ข้อ ๙ ผลประโยชน์ที่เกิดจากการถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) จัดสรรเป็นค่าบำรุงมหาวิทยาลัย อัตราร้อยละ ๒๐ ของผลประโยชน์ที่ได้รับจากการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์

(๒) ให้กำหนด ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการหรือการเจรจาต่อรองสิทธิ ไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของผลประโยชน์ที่ได้รับจากการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์

(๓) หลังจากดำเนินการตาม (๑) และ (๒) แล้ว ให้จัดสรร ดังนี้

(๓.๑) ค่าตอบแทนผู้ประดิษฐ์หรือผู้พัฒนา อัตราร้อยละ ๗๐

(๓.๒) จัดสรรเป็นรายได้กองทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ อัตราร้อยละ ๓๐

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เทคโนโลยีพร้อมใช้เป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกับบุคคลอื่นหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ให้แบ่งผลประโยชน์ตามสัดส่วนที่ตกลงเป็นลายลักษณ์อักษร หากไม่มีกำหนดผลประโยชน์ไว้ให้ ถือเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมโดยเท่าเทียมกัน

ข้อ ๑๑ ให้สถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในการคิดค่าธรรมเนียมการถ่ายทอดเทคโนโลยีพร้อมใช้เชิงพาณิชย์ตามประกาศนี้

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามประกาศ นี้ และมีอำนาจออกคำสั่ง ประกาศเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามประกาศนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและถือเป็นที่สุด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์